

KONSTRECENSIONER

Konstrecension: Behagligt gnissel i Carl Eldhs ateljé

PUBLICERAD 2018-05-29

Carin Ellberg, skiss till Främmande växtlighet, 2012. Carl Eldhs Ateljémuseum. Foto: Urban Jörén

I den kulturhistoriska miljön på Carl Eldhs ateljémuseum har Carin Ellbergs järnsulpturer svävat in. Ett givande och lågmält sprakande möte, tycker Sebastian Johans.

Läs senare

Carin Ellbergs konstnärskap är ovanligt rikt på olika uttryck. Det är inte så många konstnärer som likt Ellberg behärskar hela skalan från ilsket politiska interventioner i rummet till monotona men underhållande glidningar genom likartade motiv. Det första gjorde hon i genombrottsverken där strumpbyxor och tapetklister blev ornamentlika utropstecken som upphöjde det vardagliga. Det senare i den rätt magiska och över 600 bilder långa serien av målade självporträtt som nyligen visades på galleri Andréhn-Schiptjenko.

Med tanke på konstnärskapets bredd är det ingen överraskning att Ellbergs möte med Carl Eldhs underbara ateljé i Bellvueparken har blivit en fin, lågmält sprakande utställning.

Det som överraskar är däremot att det just är Ellbergs svävande skulpturer av rundjärn, speglar, glas och sten som möjliggör mötet. Med sin tydliga dragning mot det esoteriska sticker verken ut i Ellbergs produktion och saknar den skärpa som åtminstone jag förknippar med hennes konstnärskap.

Men här fungerar de utmärkt.

Med sina mjuka, böljande linjer och på en gång tunga och luftiga pregnans blir järnsculpturerna en ödmjuk och påfallande ickeoffensiv ingång till mötet med Eldhs klassiska, schablonmanliga praktik. Formspråket korresponderar också fint med Eldhs äldre verk, som präglas av hans intryck av symbolism och jugend kring förra sekelskiftet.

Rundjärnet kunde dessutom vara en familjär blinkning till Eldhs ursprung som smedson.

Som Alba Baeza mycket riktigt skriver i en katalogtext betonar det sökande anslaget i Ellbergs järnsculpturer ett intuitivt skapande, vilket blir ett givande samtal med Eldh. Den svärfångade intuitionen är ett självklart inslag i allt skapande, men belyses sällan när det handlar om klassisk föreställande skulptur.

Den riktigt stora behållningen med det friktionsfria mötet är emellertid att Ellbergs snäppet mer offensiva verk liksom smyger in i Eldhs högstämda rum.

På en hylla står en liten modellskiss till Ellbergs monumentala offentliga verk "Det femte elementet", med ett huvud ut vilket en fåtölj och ett par lampor växer fram som tankebubblor, bredvid Eldhs allvarliga byst av Branting med valrossmustasch. Ellbergs knallrosa miniatyr blir en liten visuell chock bland de vita gipserna. Med sitt upplyftande av intimsfären gnisslar också tematiken i "Det femte elementet" behagligt mot högtidligheten i Eldhs långa rad av offentliga män.

Många finstilta punktinsatser blir slående möten.

På en vägg klättrar "Ett annat slags rotsystem", av strumpbyxor, som en knappt synlig men högeffektiv gerillasoldat. Bakom en av Eldhs yvigt muskliga Strindbergfigurer lurar en "Wood-elf" i grön tunn silikon. Och inklämd bland stående stora skulpturer står den hårt virade textilpelaren "Dom där" som en nästan desperat anomali. Mycket fint.

I det anslutande utställningsrummet får vi en drös skisser av Carin Ellberg som effektivt förstärker närheten till historiska värden.

Att varje sommar låta Carl Eldhs verk möta framstående kvinnliga konstnärskap är en briljant strategi som tvättar bort en del av den förmenta gubbigheten och skapar en samtida relevans.

ÄMNER I ARTIKELN

Konstrecensioner

+ Följ

Konst

+ Följ

Konstrecension

"Dom andra svävar in", Carin Ellberg

Carl Eldhs ateljémuseum, Stockholm. Visas till och med 31/9

TEXT

Sebastian Johans

Publicerad: DN, 2018-05-29

<https://www.dn.se/kultur-noje/konstrecensioner/konstrecension-behagligt-gnissel-i-carl-eldhs-atelje/>